

[Gade]

den situation, at man på topmøder i EF synes, det er vigtigere at sætte sit navn under end at vurdere, hvilken betydning de kunne have for dansk landbrug.

Til allersidst vil jeg sige, at jeg også synes, det er trist at konstatere, at landbrugsministeren, når det gælder spørgsmål om den økologiske produktion, ikke er indstillet på at udnytte og give ordentlige muligheder for støtte til omlægning til økologisk produktion, for det er jo i virkeligheden en meget fornuftig ekstensivering. Der er ministeren altså ikke til sinds at lave en fornuftig lovgivning, men jeg håber, at et flertal i Folketinget vil, skal vi sige sætte ham på plads, og jeg vil også appellere til ministeren om, at han tænker sig om en ekstra gang: Når vi alligevel her bruger ca. 400 mio. kr. til tilskud til landbrugsdrift og skovtilplantning, var det vel egentlig fornuftigt, om vi også gav et rimeligt incitament til denne omlægning.

Margrete Auken (SF):

Jeg skal tale specielt om lovforslag nr. L 213 og L 214 og vil først om naturfredningslovforslaget sige, at vi i SF er meget glade for, at formålsparagraffen er blevet ændret. Jeg synes, det er et meget stort spring fremad, at vi nu har fået indført genopretningstanken, genskabelsestanken, sådan at det ikke kun er et spørgsmål om at være i defensiven. Vi, der har arbejdet med miljøspørgsmål, har i meget lang tid haft en fornemmelse af, at vi hele tiden var på vakkelvorn grund, og nok vandt vi en sejr, men hvis vi ikke sørgede for at vinde den igen året efter og året efter og året efter, ja, så tabte vi den det fjerde år, fordi der hele tiden var tale om at redde de rygende rester, mens det andet skred fremad. På den baggrund er det altså dejligt, at det nu slås fast i loven, at dette her er noget offensivt, at det er noget, man skal tage tiltag til, og man ligesom kan gribe tilbage og indimellem altså også skabe noget helt nyt.

Det er klart, at det i virkeligheden altid har været sådan. De romantiske forestillinger om, at man bare skal lade naturen være i fred, går ikke. Vi har vel alle sammen prøvet at synge, at »hvor ingen hegner, kun torne gro«, og selv om det måske ikke er så galt alle steder, så dog. Og det er ikke blevet bedre af den noget respektløse omgang med naturen, som vi har været ude for i de sidste lange tider; respektløsheden er selvfølgelig først blevet farlig, efterhånden som

vi er blevet stærkere; det har gjort knap så meget tidligere.

Men det er gavnligt nu at få sagt, at det er en aktiv opgave, og at den selvfølgelig skal foregå i et intenst samspil med den øvrige samfundsudvikling.

Dernæst lidt om de enkelte forslag i lovgivningen. Det er klart, at det er § 43, vi interesserer os for – det kan ikke overraske hverken miljøministeren eller landbrugsministeren. Lad os lige repetere oplæsningen af marginaljordsbeholdningen. Vi har længe ønsket beskyttelsen af de små vandhuller længere ned. Ministeren er kravlet ned på 250 m², i beretningen står der 150 m², det mener vi stadig væk, så vi siger 150.

Vi er meget glade for, at de ferske enge, overdrev og andre udyrkede arealer er kommet ind – det har i lang tid været vores ønske – men vi synes stadig væk, at 4000 m² er for stort et areal her. Hvis folk skal kunne finde ud af, hvad det er, de skal passe på, ville det måske være meget fornuftigt at følge Geodætisk Instituts opmålingsbestemmelser. Derfor har vi sagt tidligere og siger igen, at 2.500 m² må være en rimelig størrelsesorden, også af hensyn til befolkningen.

Jeg tror, vi i al den tid, jeg har været i Folketinget, har talt om diger, stendiger og jorddiger, og nu har de fået en lidt vag, omstændelig beskyttelse i lovforslaget. Det er vi ikke tilfredse med. Vi vil have dem ind i § 43, og det vil vi gøre hvad vi kan for at få, sådan at vi omsider får digerne bedre beskyttet.

SF har også tidligere beskæftiget sig med det nære marine miljø. Det er faktisk en ret alvorlig sag, for vandområderne, f.eks. Vadehavet, har i en lang periode været dumpningsområde, og også andre steder har der været tale om dumpning eller klappning, som det hedder, når det er det, der foregår, men det er jo stort set det samme. Der har altså været udledninger, og et studium af Esbjergforureningen kunne måske tilsige én, at det ville være meget godt, om vi begyndte at se lidt på det nære marine miljø, så vi foreslår altså, at det kommer med ind. Om det skal være den vanddybde, der har været på tale, nemlig op til 6 m, eller om vi skal lave det lidt anderledes, kan vi jo diskutere, men det bør i hvert fald komme ind.

Vi mener også, det ville være en god idé, nu vi er i gang med revisionen, at overveje, om det var heldigt, da man flyttede varetagelsen – eller